

Irományszám: 4/9878

Érkezett: 2009 JÚN 02.



ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ  
Fidesz - Magyar Polgári Szövetség  
Képviselőcsoportja

Írásbeli kérdés

Dr. Szili Katalin  
az Országgyűlés Elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

„(Jog)szabályszerű-e a Kulturális Örökségvédelmi Szakszolgálat tevékenysége?” címmel a Házszabály 91.§-a alapján kérdést kívánok benyújtani Dr. Kovács Árpádhoz, az Állami Számvevőszék Elnökéhez.

A választ írásban kérem!

Tisztelt Elnök Úr!

2007. áprilisában alapították meg a Kulturális Örökségvédelmi Szakszolgálatot (KÖSZ) a nagyberuházásokat megelőző örökségvédelmi munkák bonyolítására, koordinálására. A KÖSZ tevékenységét megalakulása óta kiemelt figyelem övezi. Az elmúlt két évben több parlamenti írásbeli kérdés, interpelláció mutatott rá a KÖSZ működésének hiányosságaira.

A felmerült problémákra tekintettel az Országgyűlés **Kulturális és sajtóbizottsága hatáskörébe tartozó törvények végrehajtását, társadalmi és gazdasági hatását figyelemmel kíséző albizottsága** (ellenőrző albizottság) 2009. május 12-én ülést tartott, amelynek keretében részletes tájékoztatóra került sor a KÖSZ tevékenységét illetően.

Az albizottsági ülésen megjelentek a Gazdasági Versenyhivatal képviselői is, és többek között az alábbiakról számoltak be:

„...éreztük, hogy itt a rendeleti szabályozás okoz problémákat és versenysemlegességi gondokat, ezért az Oktatási és Kulturális Minisztérium felé szignalizációval éltünk. Azt még előadnám az ügyel kapcsolatban, hogy ugyanezzel a magatartással, illetve piaci helyzettel kapcsolatban a Gazdasági Versenyhivatalt a legfőbb ügyész is megkereste, és ő rámutatott a levelében, hogy véleménye szerint az említett jogszabály hátrányosan érinti a gazdasági versenyt.”

„Ehhez azt tenném hozzá, hogy még így is, hogy gyakorlatilag a Kulturális Örökségvédelmi Szakszolgálat úgymond monopolhelyzetben van, bár annak idején, a jogszabály-véleményezés során egyáltalán nem voltunk meggyőzve, hogy ennek van racionális értelme, de elfogadtuk, hogy szakmai kérdés, jó, legyen, miután állami feladatot, közfeladatot lát el, költségvetési szerv, elképzelhető, hogy nem okoz problémát. Ellenben a gyakorlatban nem ezt tapasztaljuk, mert abban az esetben ugye, ha neki különféle szolgáltatásokat kell megrendelnie, amit egyébként nem ő finanszíroz, hanem igénybe veszik a beruházók, tehát az ő költségvetésüket – idézőjelben – terheli ez a bizonyos szolgáltatás, akkor a KÖSZ-nek közbeszerzési pályázatot kell kiírnia. Ebben az esetben, mi nem tudunk eljárni, mert hiszen a közbeszerzési törvény

végrehajtása és azzal kapcsolatos jogorvoslati eljárások nem a GVH feladatkörébe tartoznak, hanem a döntőbizottság feladatkörébe. Most így utólag nem tudom megmondani, hogy vajon annak idején volt-e valaki, aki ebben a témában megkereste a döntőbizottságot. De bizony, ha megkereste volna, akkor elképzelhető, hogy a döntőbizottság meg tudta volna vizsgálni, és esetleg tudott volna olyan döntést hozni, ami kimutatta volna, hogy azok a feltételek, amikkel kiírták a közbeszerzést, valóban alkalmatlanok, pontosabban aránytalanok a célhoz képest, és fölöslegesen zárják le a piacot.

Ezt azért hoztam szóba, mert most megint van egy új közbeszerzési eljárás, amit keretmegállapodásra írt ki a KÖSZ, és nagyon örülök, hogy ezt most elmondhatom itt. Ezt azért tartom nagyon fontosnak, mert a GVH-t én képviselem a Közbeszerzések Tanácsában, tehát a KT tagja vagyok, és úgy látom, hogy ez az új pályázat is feleslegesen zárja le a piacot. Amennyiben keretszerződési megállapodásra írják ki ezt a közbeszerzési pályázatot, úgy, hogy három évre szól, tehát három évre kész, ha meglesz a nyertes, le lesz zárva, ráadásul úgy, hogy a keretmegállapodásnak egyetlen nyertese lehet.

Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy a keretmegállapodás pont erre az esetre kitűnő eszköz annak érdekében, hogy esetleg több nyertest is lehessen hirdetni. Gyakorlatilag úgy lehetne felfogni, mint egy előminősítési eljárást – ez most lehet, hogy rossz szó, mert ez le van foglalva másnak, de végül is tulajdonképpen azt jelenti. Tehát azok a feltételek, amik biztosítják, hogy itt valóban szakmailag hozzáértő feltárás történjen, tehát ezeknek a feltételeknek megfeleljenek, ezt biztosítja ez az előzetes szűrés. De akkor, amikor már a tényleges munka megrendelésre kerül, ez már a beruházó kezében lehetne, aki ezek közül tudna válogatni, és ez nagyon fontos lenne.

Úgy gondolom, egy hasonlittal élve, hogy olyan feltételt szabott a KÖSZ ezzel a közbeszerzési pályázattal, hogy ha végignézzük, hogy egyáltalán ki lehet ebben potenciális ajánlattevő, szerintem nagyon valószínű, hogy alig-alig fognak ennek a nagyon kemény műszaki-gazdasági, de nemcsak az, inkább a pénzügyi-gazdasági feltételeknek megfelelni. Tehát megint azzal állunk szemben, hogy aránytalan, és a piaci hozzáférést abszolút ellehetetleníti. Azt láttam, hogy május 28-áig lehet erre tulajdonképpen részvételi jelentkezést beadni. Tisztelettel azt szeretném javasolni, hogy gondolják ezt végig, és ha lehet, módosítsák addig, amíg van lehetőség módosítani ezt a kiírást, és akkor talán nem lesz olyan probléma, amit az előbb felvázoltam. Nagyon alaposan nézzék át, hogy milyen gazdasági-pénzügyi feltételeket írtak ki, de azt is tudnám mondani, ahogy én végignézttem, hogy a döntési kritériumokat hogy állították fel, óriási problémáik lesznek akkor, amikor majd el kell bírálni az ajánlatokat. Tehát ez nagyon sok vitát hord magában, kódolva van benne az, hogy jogorvoslati eljárások lesznek emiatt.”

Az ülésen az is elhangzott, hogy a KÖSZ tevékenységét az Állami Számvevőszék is vizsgálja.

A fentiekre tekintettel az alábbi kérdéseimre várom Elnök Úr választát:

- 1./ Vizsgálta-e/vizsgálja-e az Állami Számvevőszék a Kulturális Örökségvédelmi Szakszolgálat közbeszerzéseit?
- 2./ Ha igen, milyen megállapításra jutottak?
- 3./ Ha a vizsgálat még nem zárult le, mikorra várható annak befejezése?

Várom megtisztelő válaszát!

Budapest, 2009. június



Erdős Norbert